

Eínkult og innilígt brúdleyp

AVGERÐIN UM AT GIFTAST

HANS: Vit hövdu í eina tíð tosað eitt sindur um hetta, tí vit ætlaðu okkum niður at lesa og ynsktu tí at giftast áðrenn. Summarið 2016 vóru vit saman við familjuni hjá Kristinu á ferð í Norra og Danmark. Hetta var beint áðrenn, at Kristina skuldi á bílháskúla í Danmark í 5 mánaðar, tí visti eg, at leingi varð, til vit sóust aftur. Eg keypti forlovlisringin hjá Kristinu hjá einum gullsmiði í Norra.

29. juli fóru vit ein gongutúr framvið kanalini í Christianshavn. Vit gingu leingi og settu okkum fleiri ferðir niður á benkur og annað, men endaðu við at ganga viðari, tí so nógv fólk vóru allastaðni. Einaferð var ein lítill løta, har vit vóru einsamøll, og tá skundaði eg mær at fara á knæ.

KRISTINA: Eg hevði alt kvøldið ein stóran illgruna, tí eg helt meg hava sæð eskjuna við ringinum í. Meðan vit gingu túr, biðaði eg bara til Hans fór á knæ, men einki hendi, og vit forsettu bara at ganga. Eg byrjaði so at hugsa, at eg mundi hava sæð okkurt annað enn eina eskju til ringar. Knappliga fór Hans so niður á knæ. Sjálvt um tað ikki var óvantað, varð eg ordiliga glað.

BRÚÐARDAGURIN

Vígslan var kl. 15 í Christianskirkjuni. Eftir hetta hövdu vit ein drekkamunn (móttøku) í kirkjukjallaranum, har vit kundu steðga og vera eina løtu saman við teimum, sum vóru komin til vígsluna. Kl. 20 hövdu vit døgurða saman við teimum nærmastu á Hotel Klaksvík. Dagin eftir hövdu vit brúðarhús frá kl 16 og úteftir. Vit ivaðust leingi í, um vit skuldu hava móttøku eftir vígsluna og brúðarhús dagin eftir vígsluna, tí hesi bæði kunnu minna nógv um hvørt annað. Vit eru nú sera glað fyrri, at vit valdu at hava bæði. Tá vit bert hövdu døgurða/veitslu fyrri 16 av teimum allarnærmastu, vóru sjálvsagt fleiri í familjuni og av vinfólkunum, ið ikki vóru við. Tí var deiligt,